Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ad amorem i secundi cognitione
quae ut appetitionem voluntas.
Cum voluntas sua quae nob
naturaliter in se sicut res
ad ea uenerint ut occurrerint
quib; allicimur aut of
fendimur ita uitias affec
tiones habet. Quid ergo.
Illum quod dictum sumus
uoluntatem meam quando
recta est. nescit quid ap
petat. quid deuitet. Porro
si sit, profecto in se ei sua
quedam scientia quae sine
memoria et intellegentia
esse non possit. An uero
audiendus est qui spiritum dies
carnatus nescire quod agat
quae non agit propter amor. Sicut
ergo inest intelligentia
in se dilectio. illi memorie
principali in qua inuenimus
paratum et reconditum
ad quod cogitando possimus
peruenire. quia et duo isti
inuenimus ibi. quando nos
cogitando inuenimus. Et
intelligere inquit et amare
quae ibi erant. et quando
inde non cogitabamus. Et sic
in se memoria. id est dilectio.
huic intelligentiae quae cogi

tatione formatur quod
uerbum uerum sine ulli uer
gentis lingua int. dicam
quando quod nouimus di
cimus. Nam in reminiscendo
non redit ad aliquid. Et nisi
amando redit non curat
mente cogitationis intuitus.
Ita dilectio quae uisionem
in memoria constituitur
et uisione cogitationis in de
formatam. quasi parente
plemque coniungit. in ha
beret appetendi scientiam
quae sine memoria et intel
ligentia non potest esse. quid
recte diligeret ignoraret.

Trina quae sunt in imagine di.
id est memoria et intellectus et amor
unum sunt et persona quam habet de se et se quem habet.

Verum haec quoniam una est persona
sicut et homo. potest nobis
quispiam dicere. Tria ista me
moria intellectus. et amor
mea sunt non sua. Nec sibi
sed mihi agunt quae agunt.
immo ego per illa. Ego enim
meminimus per memoriam. intel
ligo per intelligentiam. amo
per amorem. Et quando per me
moriam meam aciem cogitati
onis aduerto. Ne sic in corde